

дѣто остана и са пострыже въ иноческый чинъ; тѣй и Аркадій, откажъ са помоли Богъ, потегли кадѣ Ерѣсалимъ и нарече са, кой-то монастырь мѣ са сѣчи на пѣтъ, тамъ да остане. Татѣжъ срѣшна нѣкого си старца инока, кой-то го заведе въ лаврѣтъ на С-го Харитона, назована Сѣкыйска, дѣто пріе иночество-то и остана да живѣе ѹ нѣкою си стара пещерѣ, наедно съ старца.

Сѣдѣ двѣ години Ксѣнофонтъ, като не пріе никакво извѣстіе за сынове-тѣ си, нито знааше що въ са сѣчило съ тѣхъ въ море-то, проводи едного сѣдга нарочно да са наѣчи здравии сѣ и ще свѣршатъ ли скоро ѹченіе-то си. Проводенный отиде ѹ Виритъ, и като разбира, че не са стигнали тамъ сынове-тѣ на Господарѣ мѣ, намисли да са прѣминѣли въ Атинѣ, и отиде да ги търси; нѣ и тѣкъ като ги не намери, нито можа да са наѣчи за тѣхъ, врьща са, смѣщенъ въ Византисъ. Тамъ додѣ-то си отпочиваше на единъ кръстопѣтъ, нѣкой си иннокъ, кой-то прѣминѣваше, отѣи са и сѣдна да си почива и, запытанъ отъ пѣтника, приказа мѣ, че той